

ikke gjentagen i den endelige Lov om samme Gjenstand af 7de Februar 1851; men i samme Lovs § 4 er derimod den Bestemmelse, der stod i den forelagte Lovs § 4, gjentagen, idet det ogsaa der hedder, at Holsteen kun indtil videre skulde udelukkes fra Toldforbindelsen mellem Danmark og Slesvig. I den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar dette Aar er det dernæst ogsaa som et Hovedpunkt udtalt, at det er Hans Majestæts Hensigt snarest muligt at tilveiebringe et fuldstændigt Toldsystem for hele Monarchiet. Det har imidlertid ikke været saa let at udjævne de Vanskeligheder, der stillede sig iveien for Toldgrændsens Forlæggelse til Elben, som det i sin Tid var at udjævne Vanskelighederne ved Forlæggelsen til Eideren, idet Grændseforholdene i flere Henseender ere meget vanskelige ved Elben end ved Eideren, og ogsaa paa Grund af, at der for Sieblisset i Toldforbindelsen med Holsteen er flere fremmede Enclaver, hvis Tilstedeværelse i denne Forbindelse vel ikke kan ansees at være absolut fornøden, men som dog er i høj Grad ønskelig, saavel for de paagjældende Enclaver selv, som for Slesvig, og naar Holsteen indtræder i den tilsligtede nærmere Toldforbindelse med det øvrige Rige, da ogsaa for dette. Desuden kræver Sagen ogsaa mange andre Forberedelser, og navnlig ogsaa en Ordning af de administrative Forhold i Holsteen, som være aldeles fornødne, inden den herværende Regjering kunde see sig istand til, i tilstrækkelig Grad at stole paa det Toldpersonale, som skulde anvendes til at gennemføre en saadan Forandring. De fornødne administrative Foranstaltninger, som i saa Henseende udføres i Holsteen, ere nu rykkede saa vidt frem, at der for saavidt ikke vil være Noget til Hindrer for, at see Sagen ordnet paa den af Regjeringen tilsligtede Maade. De Lovgivningsarbejder, som der vil udføres, naturligtvis i en større Maalestok for Holsteen end for Danmark og Slesvig, som allerede have gjort et væsentligt Skridt fremad til Toldeenhed for hele Monarchiet, ere ligeledes saavidt forberedte, at Regjeringen med et meget kort Varsel vil see sig istand til at bringe Sagen til Udførelse for Holsteens Vedkommende. De fornødne Underhandlinger, navnlig med den stor-

hertugelige oldenborgske Regjering, ere ligeledes indledede, og give Haab om at ville føre til et tilfredsstillende Resultat. Under disse Omstændigheder maa Hans Majestæts Regjering ansee det for betimeligt at fremkomme med et Forslag som det, jeg efter Hans Majestæts Befaling herved har den Ære at forelægge, som gaar ud paa, ad Lovgivningsveien at faae det bestemt for Kongeriget Danmarks Vedkommende, som paa Lovgivningsgebetet udføres, for at kunne tilveiebringe Toldeenhed for det hele Monarchie. Jeg har allerede ved Finantslovens Forelæggelse antydet, at det var lykkes Regjeringen at komme til den Erkjendelse, at Sagen kunde gennemføres paa en for Danmarks Finantser gunstigere Maade, end man oprindeligt havde tænkt sig, navnlig, at Tilslutningen for Holsteen til Danmarks og Slesvigs Told- og Brænderi-Beskatningsystem vilde kunne skee uden større Ændringer i dette System, end de forholdsviis mindre, som nævnes i det forelagte Lovforslag, der i sin Totalitet kun gaar ud paa en forholdsviis ringe Afgiftsnedsettelse, uagtet saagodtsom alle Forandringer, hvorom der er Tale, gaae ud paa Nedsettelse. Det følger imidlertid af denne Sags særegne Stilling, at der ikke samtidigt med Lovforslagets Forelæggelse tillige kan nævnes eller forbeholdes til senere Udfyldning under Forhandlingerne paa Rigsdagen en vis Termin, inden hvilken Lovforslaget, naar det i Realiteten var billiget af Rigsdagen, kunde emanere som endelig Lov, idet det er afhængigt af forskellige Forhold, som ikke ligefrem kunne finde deres Afgjørelse ved Forhandling mellem Kongen og Rigsdagen. Det er derfor i Lovforslagets § 11, den sidste Paragraph, som jeg maaskee af den Grund tør tillade mig at nævne først, fordi den er den allervigtigste, foreslaaet, at udtale sig saaledes: „Kongen fastsætter Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden, der betinges af, at samme Ind- og Udførselstold samt Brændeviinsbrænderi-beskatning, som i Danmark og Slesvig er eller bliver gjældende, ogsaa, for saavidt Saadant ikke allerede er Tilfældet, anordnes for Holsteen og de med Samme toldforbundne Enclaver; og skulle alle med nærværende Lov ikke forenelige ældre Forskrifter fra Dato af dens Ikrafttræden være ophævede.“